

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

Изх. № 11-03-62
София, 11.05. 201 7 г.

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД
Вх. № 114 Кз 1/17.
Дата 11.05.17

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

СТ А Н О В И Щ Е
ПО КОНСТИТУЦИОННО ДЕЛО № 1/2017 г.

Относно: Искане на омбудсмана на Република България за установяване и обявяване на противоконституционност на § 69 и § 70 от ПЗР на ЗИД на ЗМВР от м. октомври 2016 г.

**УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,
УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,**

С определение на Конституционния съд от 06.04.2017 г. министърът на финансите е конституиран като заинтересована страна по КД № 1/2017 г.

Делото е образувано по искане на омбудсмана на РБ за установяване на противоконституционност на § 69 и § 70 от ПЗР на Закона за изменение и допълнение на Закона за министерство на вътрешните работи (ЗИДЗМВР).

В искането се твърди, че с оспорените разпоредби на практика е накърнена правната сигурност на държавните служители по чл. 142, ал. 1, т. 2 от ЗМВР и на служителите по трудово правоотношение по чл. 142, т. 3 с.з., като по този начин се нарушава прокламирания в чл. 4, ал. 1 от КРБ принцип на правовата държава, както и прокламирания в чл. 4, ал. 2 от КРБ принцип за гарантиране на правата на личността.

С оглед предоставената ми възможност и в определения от Вас срок изразявам становище, че искането на омбудсмана е неоснователно по следните съображения:

В § 69 от ЗИДЗМВР (ДВ, бр. 81 от 2016 г.) е предвидено служебните правоотношения на държавните служители в МВР, за които се прилага § 86 от ЗИДЗМВР

(ДВ, бр. 14 от 2015 г.) и които към датата на влизане в сила на този закон заемат длъжности за държавни служители с висше образование и притежаващи висше образование, с изключение на тези от Медицинския институт на Министерство на вътрешните работи и на тези по § 70, ал. 1, т. 1 да се преобразуват в служебни правоотношения по Закона за държавния служител, считано от датата на влизане в сила на този закон.

С § 70 от ЗИДЗМВР се предвижда преобразуване в трудови правоотношения на служебните правоотношения на държавните служители в МВР, за които се прилага § 86 от ЗИДЗМВР и които към датата на влизане в сила на този закон заемат длъжности за държавни служители с висше образование от Академията на МВР, които осъществяват преподавателска дейност, извън тази за професионална подготовка на полицейски органи и органи по пожарна безопасност и защита на населението, длъжности в Медицинския институт на Министерство на вътрешните работи, длъжности за държавни служители със средно образование или длъжности за държавни служители с висше образование и непритежаващи висше образование.

Целта на извършените с § 69 и § 70 промени е ясно да се разграничат по своя статут служителите, заемащи длъжности по чл. 142, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗМВР или т.нар. „административни длъжности“, от другите служители, които изпълняват полицейски функции (държавните служители – полицейски органи и органи по пожарна безопасност и защита на населението – 142, ал. 1, т. 1). За да се постигне това разграничение в статута с извършените с § 69 и § 70 изменение в ЗМВР, се налага и извършването на промени в категорията труд на тези служители и тяхното осигуряване по КСО, тъй като правоотношенията на тези служители се уреждат вече по Закона за държавния служител и по Кодекса на труда, а не по ЗМВР.

Служителите, до които се отнасят тези разпоредби и тези промени, продължават да бъдат служители в МВР, макар и в известен смисъл да се променя съдържанието на правоотношението. Измененията действат занапред и действието им не засяга придобити права. На практика с тези промени косвено се въздейства в посока за увеличаване на ефективната пенсионна възраст и намаляване на ранното пенсиониране именно при служителите, изпълняващи чисто административна, а не оперативна дейност.

Служебните, респ. трудовите правоотношения не възникват директно съответно по § 69 и § 70 от ЗИДЗМВР от м. октомври 2016 г. Това императивно законодателно решение държи сметка и за същността на индивидуалното, на отделното служебно и трудово

правоотношение, тъй като конкретният работник или служител може свободно да изяви своята лична воля дали е съгласен или не по новия вид трудово или служебно правоотношение. Освен това, съгл. § 69, ал. 5 на държавния служител се присъжда определеният в Класификатора на длъжностите в администрацията минимален ранг за заеманата длъжност, освен ако служителят не притежава по-висок ранг. В същото време при назначаване на тези служители съгл. § 69, ал. 6 се определя индивидуална основна заплата, не по-ниска от определеното към датата на влизане в сила на този закон възнаграждение, определено по реда на Закона за Министерството на вътрешните работи и включващо заплата за длъжност, допълнително възнаграждение за прослужено време и за научна степен и левовата равностойност на храната по чл. 181, ал. 1. Именно по този начин е направен сполучлив опит, въпреки преобразуването на правоотношението, да бъдат запазени основната заплата, допълнителните възнаграждения, както и придобитите рангове към момента на влизането на ЗИДЗМВР в сила.

По отношение изплащането на обезщетенията по чл. 234 от ЗМВР, следва да се посочи обстоятелството, че правоотношенията на засегнатата категория служители се преобразуват, а не се прекратяват, като изплащането остава дължимо при прекратяване на правоотношенията на тези служители. В крайна сметка съгласно новия си статус служителите не се лишават от обезщетенията по чл. 234 от ЗМВР. Тяхното изплащане се запазва и продължава да съществува, като само се отлага във времето – до прекратяване на служебното или трудовото правоотношение. На практика, фактическото изплащане на дължимите обезщетения по чл. 234 от ЗМВР ще се извършва по регулярния ред на покриване на тези разходи за сметка на текущия бюджет на министерството за съответната година.

От анализа на същността, характеристиките и предназначението на извършените с разпоредбите на § 69 и § 70 изменения в ЗИДЗМВР може да се направи извод, че те имат своето основание, което произтича от целта за оптимизиране на дейността на МВР, в изпълнение на Програмата на правителството за стабилно развитие на Република България за периода 2014-2018 г. Тези изменения целят единствено бърза и ефективна промяна на статута на служителите в МВР, като се предлага промяната да се прилага спрямо държавни служители, постъпили на работа в МВР след влизането в сила на закона и съответно не е налице твърдяното от омбудсмана нарушаване на принципа на правовата държава и на принципа на гарантиране правата на личността, прокламирани в чл. 4, ал. 1 и ал. 2 от Конституцията.

Не на последно място е важно да се отбележи, че искането на омбудсмана на Република България за обявяване на противоконституционност на разпоредбите на § 69 и § 70 от ПЗР на ЗИДЗМВР няма предмет, тъй като цитираните две норми са вече приложени и са изчерпали своето действие с преобразуването на правоотношенията.

Предвид изложеното, моля на основание чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията на Република България, да постановите решение, с което да отхвърлите искането на омбудсмана на Република България за установяване противоконституционността на разпоредбите на § 69 и § 70 от ПЗР на ЗИДЗМВР.

МИНИСТЪР:

ВЛАДИСЛАВ ГОРАНОВ